

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :
Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Harminczadik évfolyam. XII. füzet.

1891. december hó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak, 3 frt kedvezményi árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca, 10. szám. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének.

1866—1891.

E két szám által jelzett idő az „Országos Erdészeti-Egyesület“ munkásságának 25 évre terjedő korszakát jelenti.

1866. decz. 9-re volt az akkor ugynevezett „Magyar-Erdész-egylet“ rendkívüli nagygyűlése Pestre összehíva. Azért lett e gyűlés akkor Pesten megtartva, mert miként jegyzőkönyve kifejezi, az abban az évben Losonezon megtartani tervezett rendes gyűlés a rendkívüli viszonyok miatt, akkor vivatván meg az osztrák-porosz háboru hareza, nem volt megtartható, s mert az ezen gyűlés útján elérni óhajtott cél a siker nagyobb biztosságával és a legtöbb valószínűséggel Pesten volt elérhető.

Az a három magyar erdész, ki a velök érző többi magyar társakra számított s az a néhány jó ügybarát, ki az előbbieket hazafiui melegséggel támogatta, a már tengődő vagy a megszűnés utolsó napjaira jutott magyar

erdész-egyletből a magyar erdőgazdaság javát szolgáló és nem csak nevében, de életében is igaz magyar erdészeti egyesületet óhajtott létesíteni, csak úgy remélt sikert, ha az ország szívében, annak fővárosában alakít új otthon. Ez pedig a társulati ügyek intézése körül tapasztalt akkori kormányzati eljárásból következően, úgy volt legbiztosabban és leghamarább elérhető, ha a még névleg élő magyar erdész-egylet alapszabályai körén belül összehívott közgyűlés által elfogadandott határozatok alapján, a kitűzött országos cél megfelelő szolgálatára, új egyleti alapszabályok alkottatnak, s ezekben az is kimondva lesz, hogy az egylet székhelyét Pozsonyból Pestre helyezi át.

Az „Országos Magyar Gazdasági-Egylet“ köztelkén és pedig K a d a Mihály pest-városi tanácsosnak mint királyi biztosnak jelenlétében két napon át tartott amaz emlékezésünkre méltó közgyűlés, melynek munkássága létrehozta a mai „Országos Erdészeti Egyesület“-et s mindjárt akkor teljes szövegében megállapítá az új és erős életre hivatott egyesület szervezeti szabályait.

Nem lehet e sorok feladata az egyesület máig terjedő 25 éves munkásságának részletes méltatását adni. Kétségtelenül jól ismerik azt e lapok buzgó olvasói s 25 évről tanuskodó füzeteiben megtalálják mindazok, kik részleteiben bírálni akarják. Mi csak csendben kivántuk a mai közgyűlés napján a lefolyt korszak első napjának 25 éves emlékét ünnepelni, de ezt azzal a meleg érzéssel tesszük, mely az ily napok emlékéért örökre tiszteltté óhajtja avatni s feledését lehetetlenné teszi!

Fiatalabb tagtársaink által való névszerinti megismerés kedvéért ide iktatjuk ama férfiak neveit, kik a 25 év munkásságának első napján egyletünk megalapításában részt vettek. Gr. Pálffy István alelnök, L ó n y a i Gábor tiszte-

letbeli tag, Bérczy Károly ügyvezető, Barta Béla, Gervay Nándor, Wagner Károly választmányi tagok. Brenner Miklós, Divald Adolf, Haske Emil, Ivánka Zsigmond, Inkey József, Kalkánt Jakab, Kádár István, gr. Keglevich Béla, Korizmics László, Krug József, Loósz József, Prindl András, Piller Gedeon, Strobel János, Sporzon Pál, Szentkirályi Albert, Tisza László, Tisza Lajos, Gombossy János, Hideghéthy Antal, Olgyay Zsigmond, Balás Árpád, Kende Kanut, Meiercsák Márton, Hindy Árpád, Kállay Béni, Prugberger József, Szumrák Frigyes, Németh Samu, Ragályi Ferdinánd, Losonczy Dénes, Pap Lajos, Roller Adolf, Csiky Sándor, Gubody Sándor és Berzeviczy Tivadar rendes tagok. Legyen e férfiak közül a hazafiúi elismerés tiszteletével üdvözölve ama harmadrésze terjedő kisebbség, melynek életét a Gondviselés maig megtartotta és legyen emlékek hálával tiszteletben tartva azoknak, kik számunkra üdvös munkájuk örökét hagyták! Ide jegyezzük még, hogy azon 43 tag közül, kik az alapító közgyűlésen résztvettek, mai közgyűlésünkön csak szeretve tisztelt elnökünk, kinek buzgó munkássága egyesületünk eddig elért sikereit hervadhatatlanul nevéhez kötötte, Tisza Lajos gróf volt jelen és e sorok írója, de jelen valának még néhányan azon régi társaink közül is, kikre az egyesület működésénél már akkor számítottunk, s jelen volt az az erőteljes fiatalság is, melyre munkásságunk további fejlesztését és vezetését megnyugvással bizhatni reméljük. Akkor 43-an voltunk jelen, most 83-an, a különbség a kettő között csak az, hogy akkor ugyyszólván egymás szavát kértük a biztos megjelenésre, most pedig sem az elnök ur, sem én egy szóval sem említettük senkinek, hogy ma a 25 év előtti megalakulás napját ünnepelehetjük.

A zászló, mely 1866 deczember 9-én kibontva lett, ma is szilárdan áll és vidoran leng! A szorgalom és jól végzett munka, mely ama napon a magyar erdészet termőfájának magvát elültette, a lefolyt 25 év alatt élet-erős tölgygyé nevelte az „Országos Erdészeti Egyesület“-et, s miként nem támadhatott e 25 év alatt fejszés, ki áruló sértést követhetett volna el a viruló fiatal törzs élete ellen, ugy bizonyára jövőre sem születnek mások, mint csupán oly hivei, kik hazafiui lelkesedéssel követik az egyesület mindenkori buzgó elnöke által szilárdan tartott s a haladás útján vezetett zászlót, mely a magyar erdőgazdaságnak és irodalmának okszerű és üdvös fejlesztésére az igaz és becsületes munka útját jelzi!

Nemzetünk örök életével együtt örökké éljen és viragozzék az „Országos Erdészeti Egyesület!

Budapesten, 1891. decz. hó 20.

Bedő Albert.

Az erdőrendezés feladata és jelentősége a jelenkor erdőgazdaságában.

(Előadta: Dr. Judeich Frigyes szász. kir. titk. főerdőtanácsos és a tharandi erdőacademia igazgatója a bécsi mező- és erdőgazdasági congressus 1890. évi szept. 6-án megtartott közgyűlésén.)

Majdnem merésznek látszik jelenlegi erdőgazdaságról csak úgy általánosságban beszélni, és pedig a nélkül, hogy egyetlen vidékre vagy földrészre szoritkoznánk. Ha meggondoljuk, hogy nemesak Európa régi kultur-államaiban részesülnek az erdők többé-kevésbé gazdasági kezelésben, hanem az Európán kívüli országokban is — az angol Kelet-Indiában, Japánban, a hollandi koloniákban, Észak-Amerikában stb. — tért foglalnak már az erdőgazdasági törekvések: szinte ellenállhatlanul előtör a gondolat, hogy a